

2024. március 21., csütörtök

Jn 8,51-59

Az evangéliumot olvasva hamar eszembe jut a tény, hogy gyakran kerülünk (kerülök!) a zsidók szerepébe. Könnyen megbotránkozunk, közben pedig elfelejtjük hitünk legfőbb tanítását, hogy mindenkit szeretni kell. Azt is, aki rálép a lábunkra vagy elénk tolakszik a busz ajtajánál. Könnyebb azt az utat választanunk, hogy visszaszóljunk, megtoroljuk, amikor valami igazságtalanság ér minket. Ekkor igazunkat védve sokszor elfelejtjük a szeretet parancsát. Hogy Jézus tanítása a kő és mindenféle szitkok dobása helyett a kenyér és tiszteletünk, elfogadásunk adása lenne az az erő, ami általunk változtatja meg a környezetünket, és ami még fontosabb, a saját természetünket. Erre hív minket (legfőképp pedig engem) ez a rész most, ma, csütörtökön, tavasszal, Húsvét előtt.

Bíró György, Budapest